

Na osnovu člana 79. stav 1. tačka 5. Ustavnog zakona i člana 30. stav 2. Uredbe o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća ("Službeni list FNRJ", br. 20/58), Savezno izvršno veće donosi

UREDBU O RATIFIKACIJI KONVENCIJE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA BR. 74

(Sl. list FNRJ - Međunarodni ugovori br. 3/62)

Osnovni tekst na snazi od 01/04/1962 , u primeni od 01/04/1962

Član 1.

Ratificuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada br. 74, koja se odnosi na svedodžbe o sposobnosti kvalifikovanog mornara, doneta 29. juna 1946. godine u Seattlu, koja u originalu na francuskom ^[1] i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

Konvencija 74

KONVENCIJA KOJA SE ODNOŠI NA SVEDODŽBE O SPOSOBNOSTI KVALIFIKOVANOG MORNARA

Opšta konferencija Međunarodne organizacije rada,
Sazvana u Seattle od strane Administrativnog saveta Međunarodnog biroa rada, gde se i sastala 6. juna 1946. u svoje dvadeset i osmo zasedanje,
Pošto je odlučila da usvoji razne predloge koji se odnose na svedodžbu o sposobnosti kvalifikovanog mornara, pitanje koje predstavlja petu tačku dnevnog reda zasedanja,
Pošto je odlučila da ovi predlozi dobiju formu međunarodne konvencije, usvaja danas, dvadeset devetog juna hiljadu devet stotina četrdeset šeste dole navedenu konvenciju koja će biti nazvana Konvencija o svedodžbama i sposobnosti kvalifikovanog mornara, od 1946. godine:

Član 1.

Niko ne može biti zapošljen na brodu kao kvalifikovani mornar ko se ne smatra sposobnim, prema odredbama nacionalnog zakonodavstva, da vrši

ma koju dužnost čije izvršenje može da se zahteva od člana posade zapošljenog na palubi (osim oficira, člana podoficirskog kadra ili specijalizovanog mornara) i ako ne poseduje uverenje o sposobnosti kvalifikovanog mornara izdatog saglasno odredbama niže navedenih članova.

Član 2.

1. Nadležana vlast će preduzeti potrebne mere za organizovanje ispita i izdavanje uverenja o sposobnosti.

2. Niko ne može dobiti uverenje o sposobnosti:

a) ako nema minimalne godine starosti koje će odrediti nadležne vlasti;

b) ako nije služio na moru kao član posade palube u roku minimalnog perioda koji bude odredila nadležna vlast;

c) ako nije sa uspehom položio ispit o sposobnosti koji je propisala nadležna vlast.

3. Godine minimalne starosti koje odredi nadležna vlast neće biti ispod osamnaest godine.

4. Minimalni period službe na moru koji odredi nadležna vlast neće biti manji od trideset šest meseci. Međutim, nadležna vlast moći će:

a) da odobri, u slučaju lica koja su stvarno služila na moru za vreme od najmanje dvadeset četiri meseca i koja su pohađala sa zadovoljavajućim rezultatima kurs stručnog osposobljavanja u nekoj ovlašćenoj ustanovi, da se vreme posvećeno pomenutom osposobljavanju, ili jedan deo ovog vremena, smatra kao period službe na moru;

b) da dozvoli, prema postignutim dobrim ocenama izdavanje svedodžbi kvalifikovanog mornara učenicima odobrenih pomorskih školskih brodova, koji su služili osamnaest meseci na takvim brodovima.

5. Propisani ispit sastojiće se od praktičnog ispita poznavanja mornarskog posla kandidata i od njegove sposobnosti da ispunjava na efikasan način sve zadatke koji budu postavljeni kvalifikovanom mornaru, uključujući rukovanje čamcima za spasavanje. Pomenuti ispit treba da bude dovoljan da dozvoli kandidatu koji je položio sa uspehom ispite da dobije specijalnu knjižicu "osposobljenog mornara čamca" predviđenu u članu 22. Međunarodne konvencije iz 1929. godine za čuvanje ljudskog života na moru ili odgovarajućih odredaba svake docnije konvencije, kojom se revidira ili zamenjuje gore pomenuta konvencija, a koja je na snazi na nekoj određenoj teritoriji.

Član 3.

Uverenje o sposobnosti može biti izdato svakom licu koje prilikom stupanja na snagu ove konvencije na jednoj određenoj teritoriji ispunjava ili je ispunilo sve funkcije kvalifikovanog mornara ili šefa momčadi, ili neku odgovarajuću funkciju.

Član 4.

Nadležna vlast može da predvidi priznanje svedodžbi o sposobnosti koje su izdate na drugim teritorijama.

Član 5.

Formalne ratifikacije ove konvencije biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji će ih registrovati.

Član 6.

1. Ova konvencija obavezivaće samo države članice Međunarodne organizacije rada, čiju ratifikaciju bude registrovao generalni direktor.
2. Ona će stupiti na snagu dvanaest meseci pošto generalni direktor bude registrovao ratifikacije dveju država članica.
3. Ova će konvencija zatim stupiti na snagu za svaku članicu dvanaest meseci od dana kad njena ratifikacija bude registrovana.

Član 7.

1. Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju može da je otkaže po isteku perioda od 10 godina od dana njenog prvočasnog stupanja na snagu, aktom upućenim generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada, koji ovaj bude registrovao. Otkaz će početi da proizvodi dejstvo godinu dana posle njegove registracije.
2. Svaka država članica koja ratifikuje ovu konvenciju, a koja u roku od godine dana po isteku perioda od deset godina pomenutog u prethodnom paragrafu, ne bude koristila pravo otkaza predviđenog u ovom članu, biće u obavezi za novi period od deset godina i moći će zatim da otkaže ovu konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 8.

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada notifikovaće svim državama članicama Međunarodne organizacije rada registrovanje svih ratifikacija i otkaza koji mu budu dostavile države članice Organizacije.
2. Notifikujući državama članicama Organizacije registrovanje druge ratifikacije koja mu budu dostavljena, generalni direktor skrenuće pažnju članicama Organizacije na datum kojega će ova konvencija stupiti na snagu.

Član 9.

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada dostaviće generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija, u cilju registrovanja, saglasno članu 102. Povelje Ujedinjenih nacija, potpuna obaveštenja u pogledu svih ratifikacija i svih otkaza koje bude registrovao saglasno prethodnim članovima.

Član 10.

Po isteku svakog perioda od deset godina, računajući od stupanja na snagu ove konvencije, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada treba da

podnese Opštoj konferenciji izveštaj o primeni ove konvencije i odlučiće da li je potrebno uneti u dnavni red Konferencije pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Član 11.

1. U slučaju da Konferencija usvoji novu konvenciju kojom se u potpunosti ili delimično revidira ova konvencija, i ukoliko nova konvencija ne bude odredila drugačije:

- a) ratifikacija od strane jedne države članice nove revidirane konvencije povući će punopravno, bez obzira na gornji član 7. neposredni otkaz ove konvencije, uz rezervu da je nova revidirana konvencija stupila na snagu;
- b) počev od dana stupanja na snagu nove revidirane konvencije ova konvencija prestaje da bude otvorena za ratifikaciju državama članicima.

2. Ova konvencija ostaje u svakom slučaju na snazi u svom obliku i sadržini za države članice koje su je ratifikovale a koje ne budu ratifikovale revidiranu konvenciju.

Član 12.

Francuski i engleski tekst ove konvencije podjednako su verodostojni.

Gornji tekst je autentičan tekstu Konvencije koja se odnosi na svedodžbe o sposobnosti kvalifikovanog mornara, od 1946. godine, izmenjene Konvencijom o reviziji krajnjih članova, od 1946. godine.

Originalni tekst konvencije je overen 30. avgusta 1946. godine potpisima Henrry M. Jacksona, predsednika Konferencije, i M. Edward J. Phelana, direktora Međunarodnog biroa rada.

U potvrdu čega sam svojim potpisom, primenjujući odredbe člana 6. Konvencije o reviziji zadnjih članova, od 1946. godine, danas, trideset prvog avgusta 1948. godine, overio dva originalna teksta izmenjene konvencije.

Edward Phelan, s. r.

generalni direktor Međunarodnog biroa rada

Član 2.

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavlјivanju u "Službenom listu FNRJ".

Savezno izvršno veće

R.	s.	br.	79
28.	marta	1961.	godine

Beograd

Predsednik

Josip Broz Tito, s.r.

Republike,

NAPOMENA EKSPERT-a:

^[1] Tekst na francuskom jeziku nije prikazan.

